

РЕШЕНИЕ

№ 11478

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1495** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на министерство на външните работи /МВнР/ против задължителни предписания по чл.404, ал.1, т.1 от Кодекса на труда /КТ/, обективирани в т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокол за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г., съставен от главни инспектори на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА“ГИТ“/ [населено място].

С жалбата се твърди, че предписанията са незаконосъобразни, необосновани и неправилни. Сочи се, че по отношение на посочените служители в оспореното предписание работодателят е установил сумирано изчисляване на работното време с календарен период на отчитане три месеца, считано съответно от 01.07.2023г. и от 01.10.2023г., утвърдени са тримесечни поименни графици за работа за съответния период, за който е установено сумирано изчисляване. Контролните органи не разгледали извършените плащания за тримесечен период, а за отделни негови месеци. Разяснява се, че начисляването на трудовите възнаграждения в МВнР се извършва със софтуер. Жалбоподателят се позовава на липсата на мотиви относно причините за несъответствието според контролните органи между начисления от работодателя размер на трудовото възнаграждение и размера, който трябва да бъде начислен според органа и на допуснати процесуални нарушения, тъй като не са събрани всички относими доказателства в хода на административното производство. Сочи се нарушение на чл.9а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и

отпуските и се аргументира несъответствие на акта с целта на закона.Иска се Протоколът за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г. в оспорената част да бъде отменен.Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуални представители.Представени са писмени бележки.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна.Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 14.12.2023г., 15.12.2023г., 18.12.2023г., 20.12.2023г., 03.01.2024г., 04.01.2024г. и 23.01.2024г. главни инспектори в дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ в ИА“Главна инспекция по труда“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в МВнР по работни места и по документи, изпратени на електронен адрес, в присъствието на представител на МВнР. Резултатите от проверката са отразени в оспорения протокол.

В т.4 на Протокола за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г. е посочено следното: от преглед на представени в хода на проверката документи, включително фиш за работна заплата за м.септември 2023г., присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.септември 2023г. и допълнителни споразумения към трудови договори на служители в дирекция „И. и сигурност на информацията“ към 23.01.2024г. дирекция „Сигурност“ е установено следното: с допълнително споразумение от 28.06.2023г., сключено между МВнР и Н. А. М. е уговорена основна месечна заплата в размер на 780,00 лв., без да е уговорено почасово заплащане на положения труд, а във фиша за работна заплата за м.септември 2023г. на М. е начислена „осн. заплата отработ. час.-щат“ – 750,84 лв. за отработени 161,72 часа и „допълн. Възнаграждение за стаж“ 33% върху 750,84 лв. – 247,78 лв. Видно от присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.септември 2023г. М. не е бил в законоустановен отпуск. При тези данни е направен извод, че работодателят не е начислил на М. трудовото възнаграждение за положения от него труд за м.септември 2023г., в нарушение на чл.128, т.1 от КТ.

Посоченото нарушение е констатирано и за следните служители: О. М., Ю. П., К. В., В. Ц., С. С., Б. Ц., С. Б., М. Г., И. козов, А. М., П. В., Р. Р., А. В., Л. Н., А. Г., В. Д., В. А., К. Г., И. П., Г. К., И. К., Г. И., Г. Г. и Х. Х..

В т.5 на Протоколът за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г. е посочено следното: от преглед на представени в хода на проверката документи, включително фиш за работна заплата за м.октомври 2023г., присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.октомври 2023г. и допълнителни споразумения към трудови договори на служители в дирекция „И. и сигурност на информацията“ към 23.01.2024г. дирекция „Сигурност“ е установено следното: с допълнително споразумение от 28.06.2023г., сключено между МВнР и Н. Б. Р. е уговорена основна месечна заплата в размер на 780,00 лв., без да е уговорено почасово заплащане на положения труд, а във фиша за работна заплата за м.октомври 2023г. на Р. е начислена „осн. заплата отработ. час.-щат“ – 706,29 лв. за отработени 149,71 часа и „допълн. възнаграждение за стаж“ 31% върху 706,29 лв. – 218,95 лв. Видно от присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.октомври 2023г. Р. не е бил в

законоустановен отпуск. При тези данни е направен извод, че работодателят не е начислил на Р. трудовото възнаграждение за положения от него труд за м.октомври 2023г., в нарушение на чл.128, т.1 от КТ.

Същото нарушение е констатирано и за Ю. П. и И. П..

В т.6 на Протоколът за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г. е посочено следното: от преглед на представени в хода на проверката документи, включително фиш за работна заплата за м.ноември 2023г., присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.ноември 2023г. и допълнителни споразумения към трудови договори на служители в дирекция „И. и сигурност на информацията“ към 23.01.2024г. дирекция „Сигурност“ е установено следното: с допълнително споразумение от 28.06.2023г., сключено между МВнР и В. А. А. е уговорена основна месечна заплата в размер на 780,00 лв., без да е уговорено почасово заплащане на положения труд, а във фиша за работна заплата за м.ноември 2023г. на А. е начислена „осн. заплата отработ. час.-щат“ – 711,72 лв. за отработени 150,86 часа и „допълн. възнаграждение за стаж“ 27% върху 711,72 лв. – 192,16 лв. Видно от присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.ноември 2023г. А. не е бил в законоустановен отпуск. При тези данни е направен извод, че работодателят не е начислил на А. трудовото възнаграждение за положения от него труд за м.ноември 2023г., в нарушение на чл.128, т.1 от КТ.

Същото нарушение е констатирано и за Н. М., О. М., Ю. П., С. С., Б. Ц., С. Б., М. Г., П. В., Р. Р., Л. Н., Л. С., С. Д., А. Г., В. Д., Ю. Ш., В. А., К. Г., И. В. и Х. Х..

В т.7 на Протоколът за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г. е посочено следното: от преглед на представени в хода на проверката документи, включително фиш за работна заплата за м.декември 2023г., присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.декември 2023г. и допълнителни споразумения към трудови договори на служители в дирекция „И. и сигурност на информацията“ към 23.01.2024г. дирекция „Сигурност“ е установено следното: с допълнително споразумение от 28.06.2023г., сключено между МВнР и В. А. А. е уговорена основна месечна заплата в размер на 780,00 лв., без да е уговорено почасово заплащане на положения труд, а във фиша за работна заплата за м.декември 2023г. на А. е начислена „осн. заплата отработ. час.-щат“ – 757,53 лв. за отработени 160,57 часа и „допълн. възнаграждение за стаж“ 28% върху 757,53 лв. – 212,10 лв. Видно от присъствена форма за отработени и неотработени дни през м.декември 2023г. А. не е бил в законоустановен отпуск. При тези данни е направен извод, че работодателят не е начислил на А. трудовото възнаграждение за положения от него труд за м.декември 2023г., в нарушение на чл.128, т.1 от КТ.

Същото нарушение е констатирано и за К. В., А. М., Б. Ц., Р. Р., Л. Н., В. В., С. Д., В. Д., Ю. Ш., В. А., К. Г., И. П., Г. К., И. К., Г. И., Г. Г. и Х. Х..

За описаните нарушения по т.4, т.5, т.6 и т.7 са дадени предписания работодателят да начисли в цялост уговореното трудово възнаграждение на посочените в т.4 лица за положения труд през м.септември 2023г.; на посочените в т.5 лица за положения труд през м.октомври 2023г.; посочените в т.6 лица за положения труд през м.ноември 2023г. и посочените в т.7 лица за положения труд през м.декември 2023г..

Оспореният Протокол е връчен на жалбоподателя на 01.02.2024г. Жалбата е подадена на 06.02.2024г.

Със заповед № ЧР-95-00-203/03.05.2023г. на министъра на външните работи, считано от 01.06.2023г. се въвежда сумирано изчисляване на работното време на служителите

на Сектор "Ведомствена охрана", отдел "Защита на дейността" в дирекция „Информационно и комуникационно обслужване и сигурност на информацията“ и за служителите в отдел "Оперативно дежурство" в дирекция „Ситуационен център“, съгласно приложен списък /л.35, 36/. Сроктът за въвеждането му последователно е променен на 15.06.2023г. със заповед № ЧР-95-00-280/12.06.2023г. и на 01.07.2023г със заповед № ЧР-95-00-307/23.06.2023г./л.34, 35/.

В Допълнителните споразумения на служителите, приложени в делото, за всеки от работниците е посочено:

- в графата „Работно време“ — За пълно работно време 8 часа, при подневно отчитане на работното време, или при условията на сумирано изчисляване на работното време.

- в графата „За основна месечна работна заплата“ - посочен е месечен размер на трудово възнаграждение, а не размер на възнаграждение за 1 отработен час.

- в графата „За допълнителни възнаграждения“ - посочено е, във всяко допълнително споразумение месечен размер на допълнително възнаграждение за работа със секретна информация — 88,76 лева и отделно е индивидуализирано допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, което за всеки е различно.

Вписан е размер на полагащ се платен годишен отпуск - 20 дни.

В други условия на трудовия договор е вписано „Трудовото провоотношение е по извънсписъчния състав на МВНР“ — ПМС 66/28.03.1996г за кадрово осигуряване на някои дейности в бюджетния сектор.

Представени са присъствени форми, включващи и двата периода на тримесечие на сумирано отчитане на работното време /л.103-115/и фишове за всеки от работниците и за двете тримесечия, рекапитулация за тримесечието юли- септември 2023г за всеки служител.

Съдът прие неоспореното от страните заключение на съдебно- счетоводната експертиза, изпълнена от вещото лице С.К.. Според заключението:

Работните дни са превърнати в часове - в първо тримесечие юли-септември 2023, като работните часове общо за тримесечието са 504 часа , отговарящи на работните дни умножени по 8 часа и събрани:

-юли 2023 — 21 раб. Дни*8часа =168часа -август 2023 — 23 раб.дни *8часа=184часа -септември 2023- 19раб.дни*8часа=152 часа

Възнаграждение за отработен час е определено отново на тримесечните параметри — $3*780=2340$ лева/504 =4.643лева за 1 отработен час за първо тримесечие на сумирано отчитане на работното време. Отработените часове се умножават със часова ставка 4,643 лева. Отработените часове нощен труд се превръщат/преизчисляват по правилото 7 часа нощен труд са равни на 8 часа и така преизчислени се посочват във фишовете.

Работните дни са превърнати в часове и във второ тримесечие октомври-декември 2023, като работните часове общо за тримесечието са 496 часа , отговарящи на работните дни умножени по 8 часа и събрани:

-октомври 2023 — 22 раб. Дни*8часа =176 часа -ноември 2023 - 22 раб.дни *8часа=176 часа -декември 2023- 18 раб.дни*8часа=144 часа

Възнаграждение за отработен час е определено отново на тримесечните параметри — $3*780=2340$ лева/496 =4.718 лева за 1 отработен час за второ тримесечие на сумирано отчитане на работното време. За отработеното време извън график, тоест в повече от часовете определени за тримесечието са начислявани допълнителни часове като извънреден труд над график.

Заклучението е, начислено и заплатено трудовото възнаграждение съответства на реално отработеното време и определената часова ставка за първо тримесечие и определената часова ставка за второ тримесечие на 2023г., което въз основа на аритметични пресмятания съответства на уговореното по начин на изчисляване и по размер.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от адресат на предписанията и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорените предписания са постановени от компетентен орган. Съгласно чл.399, ал.1 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Разпоредбата на чл.404, ал.1, т.1 от КТ овластява контролните органи на инспекцията по труда да прилагат принудителни административни мерки, като дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

Оспореният Протокол е в писмена форма с посочени фактически и правни основания. За изготвянето му са извършени проверки по работни места и по документи, изпратени от жалбоподателя на електронен адрес на ответника. Жалбоподателят е участвал в проверката чрез свой представител и му е осигурена възможност да представи съответните доказателства. Органът е постановил предписанията след изясняване на всички факти и обстоятелства. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процесните предписания са във връзка констатирани нарушения на чл.128, т.1 от КТ, според който работодателят е длъжен в установените срокове: да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд.

Съгласно чл.118, ал.1 от КТ работодателят или работникът или служителят не могат да променят едностранно съдържанието на трудовото правоотношение освен в случаите и по реда, установени в закона. Трудовото правоотношение може да се изменя с писмено съгласие между страните за определено или неопределено време /чл.119 от КТ/. Едностранната неизменяемост на съдържанието на трудовото правоотношение обуславя невъзможност едностранно да се променя уговореното между страните негово съдържание за характера на работата, мястото на работа, срокът на трудовия договор, трудовите възнаграждения или други условия, които страните уговорят в трудовия договор. Допустими и възможни изключения имат своята уредба само в закон.

В конкретния случай в Допълнителните споразумения на служителите, приложени в делото, за всеки от работниците е посочено в графата „Работно време“ — За пълно работно време 8 часа, при подневно отчитане на работното време, или при условията на сумирано изчисляване на работното време; в графата „За основна месечна работна заплата“ — е посочен месечен размер на трудово възнаграждение — 780,00 лв., а не размер на възнаграждение за 1 отработен час. За месеците септември, октомври,

ноември и декември 2023г. работодателят не е начислявал във ведомостите за заплати трудовите възнаграждения на посочените в т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокола служители, съобразно уговореното в допълнителните споразумения и вместо месечен размер на трудово възнаграждение – 780,00 лв. е начислявано възнаграждение за отработени часове през съответния месец при условията на сумирано изчисляване на работното време. Така начисляваното трудово възнаграждение за отработени часове е в по-малък размер от уговорения месечен размер на трудовите възнаграждения при подневно отчитане на работното време. Това е станало без съгласието на служителите.

Заключението на вещото лице, че начислено и заплатено трудовото възнаграждение съответства на реално отработеното време и определената часова ставка за първо тримесечие и определената часова ставка за второ тримесечие на 2023г., което въз основа на аритметични пресмятания съответства на уговореното по начин на изчисляване и по размер не променя изводът, че е допуснато нарушение на чл.128, т.1 от КТ, тъй като то отразява осъщественото от работодателя начисляване на трудовите възнаграждения, но това начисляване е в противоречие с уговореното между страните по трудовото правоотношение.

Изложеното сочи, че едностранното изменение в размера на уговореното трудово възнаграждение правилно е санкционирано като нарушение на трудовото законодателство по смисъла на чл.128, т.1 от КТ. Жалбата е неоснователна.

Обстоятелството, че начисляването на трудовите възнаграждения в МВнР се извършва със софтуер не е основание за допускане на нарушения. Неоснователни са твърденията за липсата на мотиви относно причините за несъответствието според контролните органи между начисления от работодателя размер на трудовото възнаграждение и размера, който трябва да бъде начислен според органа. Ясно и точно е посочено, че съгласно допълнителните споразумения към трудовите договори на служителите е уговорена основна месечна заплата в размер на 780,00 лв., и че не е уговорено почасово заплащане на положения труд, но работодателят е начислил възнаграждение за отработени часове и съответно не е начислил в цялост уговореното трудово възнаграждение. Не е допуснато и нарушение на чл.9а, ал.1 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Тъй като целта на закона е отстраняване на допуснатите нарушения на трудовото законодателство оспореният акт съответства на целта на закона.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на министерство на външните работи против

задължителни предписания по чл.404, ал.1, т.1 от Кодекса на труда, обективирани в т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокол за извършена проверка № ПР2348213/23.01.2024г., съставен от главни инспектори на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ [населено място].

ОСЪЖДА министерство на външните работи да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ [населено място] сумата 100,00 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд от съобщаването му.

СЪДИЯ: